

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/30687 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 17 januari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 juni 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 27 juni 2005 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 21 juni 2006 heeft de minister het door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Tegen het uitblijven van een tijdige beslissing heeft appellante op 23 juni 2006 beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 17 januari 2007, verzonden op 23 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 maart 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

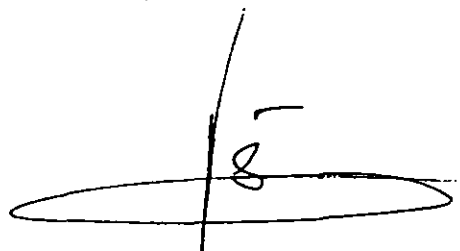
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 juli 2007

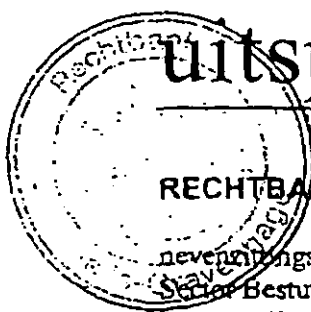
13-473.

Verzonden: **17 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/30687

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Iraanse nationaliteit,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. R. van Asperen, advocaat te Groningen,

en

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. drs. A.R. Roose, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 12 april 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), zijnde een visum in de zin van het Soverein Besluit van 1813, voor "verblijf bij echtgenoot", (hierna: referent). Verweerder heeft bij beschikking van 16 juni 2005 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Eiseres heeft daartegen op 27 juni 2005 bezwaar gemaakt, waarna zij op 11 juli 2005 de gronden van bezwaar heeft ingediend. Bij beschikking van 30 augustus 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Op 27 september 2005 heeft eiseres tegen die beschikking beroep ingesteld. Bij brief van 23 februari 2006 heeft verweerder de beschikking van 30 augustus 2005 ingetrokken. Eiseres heeft bij brief van 6 maart 2006 het beroep ingetrokken.

1.3. Bij beroepschrift van 23 juni 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op bezwaar. Bij brief van 29 juni 2006 heeft eiseres een afschrift van een beschikking van verweerder van 21 juni 2006 aan de rechtbank doen toekomen en verzocht het beroep tegen het uitblijven van een beslissing op bezwaar voort te zetten als zijnde gericht tegen de beschikking van 21 juni 2006. Bij deze beschikking heeft verweerder het bezwaar van 27 juni 2005 ongegrond verklaard. Bij brief van 3 juli 2006 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, aan partijen meegedeeld dat het ingestelde beroep tegen het niet tijdig nemen van een beschikking wordt geacht mede te zijn gericht tegen de inmiddels door de rechtbank ontvangen reële beschikking. Bij brief van 25 juli 2006 heeft

eiseres de gronden van beroep ingediend.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 5 december 2006. Voor eiseres is aldaar verschenen haar gemachtigde. Voorts is verschenen haar echtgenoot. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft het bestreden besluit als volgt gemotiveerd. Degene bij wie toelating als gezinslid wordt beoogd - in onderhavig geval referent, de echtgenoot van eiseres - moet gelet op artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en het beleid dat is neergelegd in de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), zelfstandig en duurzaam beschikken over voldoende middelen van bestaan. Referent heeft twee arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd overgelegd, te weten één met Stichting Weerwerk en één met cafetaria Indië. Het dienstverband bij Stichting Weerwerk zou vanaf 16 juni 2005, de datum van de beschikking in eerste aanleg, meer dan zes maanden, maar minder dan twaalf maanden voortduren, zodat dat dienstverband niet op voorhand als duurzaam wordt aangemerkt. Alsdan wordt aan de hand van het arbeidsverleden van de referent vastgesteld of de duurzaamheid van de inkomsten voor de toekomst is gegarandeerd. Uit de door referent overgelegde gegevens en bescheiden blijkt echter dat hij geen ononderbroken arbeidsverleden van drie jaar heeft, nu uit de jaaropgave van 2003 van de dienst Sociale Zaken en Werkgelegenheid van de gemeente Groningen blijkt dat hij in dat jaar een uitkering ingevolge de Algemene Bijstandswet heeft ontvangen. Nu het dienstverband met Stichting Weerwerk niet duurzaam is, worden de daaruit gegenereerde inkomsten niet meegenomen bij de berekening van de hoogte van het inkomen. Het dienstverband met cafetaria Indië zou weliswaar voortduren tot 1 september 2006 en was derhalve wel duurzaam, maar het daaruit genoten netto maandinkomen was onvoldoende. Hoewel referent een aangepaste arbeidsovereenkomst met cafetaria Indië heeft overgelegd, doet dat aan het voorgaande niet af, nu beoordeeld wordt of referent op het moment van de aanvraag, het moment van de beslissing dan wel op enig moment daartussen aan de voorwaarden voldoet en de aangepaste arbeidsovereenkomst op een datum in de toekomst ziet. Bovendien is gebleken dat het dienstverband bij cafetaria Indië, net als het dienstverband bij Stichting Weerwerk, met ingang van 15 december 2005 is beëindigd. Gebleken is voorts dat referent inmiddels als zelfstandige werkzaam is. Sinds 20 januari 2006 is hij eigenaar van een Grieks restaurant. Referent wordt in dat kader aangemerkt als startende ondernemer. De inkomsten van een startende ondernemer worden, ongeacht de hoogte er van, vanwege de onzekerheid van de levensvatbaarheid van de onderneming en het ontbreken van inzicht in de inkomsten in het verleden, ingevolge het beleid niet aangemerkt als duurzaam inkomen. Het beroep op de uitspraak van 10 februari 2006 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, gaat niet op, nu van gelijke gevallen geen sprake is. Immers in dat geval ging het om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf voor familiebezoek met een geldigheidsduur van ten hoogste zes maanden. Anders dan eiseres is verweerder verder van

mening dat niet getoetst moet worden aan de voorwaarden zoals die golden op 10 november 2004. Toentertijd is immers een verzoek om advies ingediend en geen aanvraag om verlening van een mvv, dit nog daargelaten dat niet is gebleken dat referent destijds wel over voldoende middelen van bestaan beschikte. Anders dan eiseres stelt is ingevolge artikel 1.1, aanhef en onder r, Vb 2000 in haar geval geen sprake van gezinshereniging maar gezinsvorming. Voor het overige vormt hetgeen eiseres heeft aangevoerd geen aanleiding om bijzondere omstandigheden aan te nemen op grond waarvan de aanvraag moet worden toegewezen. De stelling dat met het inkomensvereiste gekunsteld is omgegaan is door haar niet onderbouwd. Dat referent in Nederland is geworteld en hier een bestaan heeft opgebouwd is geen reden om anders aan te nemen. Van inmenging in het gezinsleven, als bedoeld in artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) is geen sprake, nu de weigering eiseres verblijf hier te lande toe te staan, er niet toe strekt haar een verblijfstitel te ontnemen, die haar in staat stelde tot het uitoefenen van familie- of gezinsleven hier te lande. Voorts is niet gebleken van objectieve belemmeringen om het familie- of gezinsleven in Iran uit te oefenen.

2.2. Eiseres heeft het volgende aangevoerd. Verweerder heeft miskend dat de inkomsten die referent op het moment van indienen van de gronden van bezwaar genoot en in de toekomst zou genieten - hoewel het dienstverband met Stichting Weerwerk binnen twaalf maanden zou aflopen en de inkomsten daarmee in beginsel niet als duurzaam konden worden aangemerkt - duurzaam zijn. Op het moment dat de arbeidsovereenkomst met Stichting Weerwerk zou eindigen, zou immers het dienstverband bij cafetaria "Indië" uitgebreid worden, met dien verstande dat referent een inkomen zou verdienen waarmee hij onverminderd aan het inkomensvereiste zou voldoen. Nu referent op het moment van indienen van de gronden van bezwaar een (gezamenlijk) inkomen had dat voldoende is voor verlening van de verzochte mvv is het volstrekt onredelijk te overwegen dat niet aan het inkomensvereiste werd voldaan, alleen omdat het dienstverband bij de Stichting Weerwerk niet duurzaam zou zijn. Uit de beschikking op bezwaar blijkt dat verweerder niet ontkent dat op enig moment de inkomsten voldoende zijn geweest. Hoewel in bezwaar uitgebreid naar voren is gebracht dat wel sprake is van duurzaamheid, is verweerder in de beslissing op bezwaar daarop niet anders ingegaan dan de stelling dat er geen aanleiding bestaat de middelen op enig moment als duurzaam te beschouwen. De bestreden beschikking is dan ook in strijd met het motiveringsbeginsel. Voorts is de bestreden beschikking onjuist, omdat geen sprake is van gezinsvorming, maar van gezinshereniging. Verder is van belang dat sprake is van bijzondere feiten of omstandigheden. Artikel 16 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) betreft de mogelijkheid tot afwijzing en geen verplichting daartoe. Het beroep van eiseres op de uitspraak van 10 februari 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, gaat daarom wel op. In dat licht heeft eiseres een beroep gedaan op de gekunstelde wijze waarop verweerder met het inkomensvereiste is omgegaan. Op het moment van indienen van de gronden van bezwaar, maar ook vanaf 15 december 2005 is steeds voldaan aan het inkomensvereiste. Gelet op het gezinsleven tussen eiseres en referent dient een belangenafweging in het voordeel van eiseres uit te vallen. Er is sprake van inmenging in het gezinsleven.

Beoordeling van het beroep

2.3. Nu eiseres met de aanvraag om verlening van een mvv verblijf hier te lande beoogt van langer dan drie maanden, dient deze aanvraag te worden getoetst aan de voorwaarden die door verweerder worden gesteld met het oog op het verlenen van de verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdende met het door eiseres beoogde verblijfsdoel.

2.4. Blijkens artikel 1.1, aanhef en onder r, Vb 2000 wordt onder gezinsvorming verstaan: "gezinshereniging van de echtgenoot, geregistreerd partner of niet-geregistreerde partner, voor zover de gezinsband tot stand is gekomen op een tijdstip waarop de hoofdpersoon in Nederland hoofdverblijf had." Gezien deze bepaling, mede in aanmerking genomen hetgeen is bepaald in paragraaf B 2/2.1. Vc 2000, is de rechtbank van oordeel dat verweerder als verblijfsdoel terecht "gezinsvorming" heeft aangenomen en niet "gezinshereniging", zoals eiseres heeft gesteld. Uit de gedingstukken blijkt immers dat eiseres en referent op 9 september 2004 in Iran in het huwelijk zijn getreden en dat referent sinds 1994 in Nederland verblijft.

2.5. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14 Vw 2000, kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid, Vw 2000. De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel gezinsvorming wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in hoofdstuk B2 Vc 2000.

2.6. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

2.7. Ingevolge artikel 16, tweede lid, Vw 2000 kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid. Deze regels zijn onder meer neergelegd in artikel 3.22 Vb 2000 en artikel 3.75 Vb 2000.

2.8. In artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000 staat dat de in artikel 16, eerste lid, onder c, Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan duurzaam zijn, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

2.9. Ingevolge artikel 3.20 Voorschrift Vreemdelingen (V.V.) zijn middelen van bestaan uit arbeid als zelfstandige eerst duurzaam indien zij gedurende ten minste anderhalf jaar zijn verworven en nog een jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

2.10. Ingevolge artikel 7:11, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) vindt op de grondslag van het bezwaar een volledige heroverweging van het bestreden besluit plaats.

2.11. In geding is of referent voldoet aan het zogenoemde middelenvereiste als neergelegd in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

2.12. Allereerst volgt de rechtbank eiseres niet in haar stelling dat verweerder bij de beoordeling van de vraag of door eiseres aan het inkomensvereiste is voldaan ten onrechte niet de datum 10 november 2004 als toetsingsmoment heeft gehanteerd, de datum waarop naar haar zeggen een aanvraag om verlening van een mvv is ingediend. Immers de onderhavige aanvraag om verlening van een mvv is ingediend op 12 april 2005, met als gevolg dat de beoordeling dient plaats te vinden met inachtneming van de door artikel 3.75 Vb 2000 en artikel 3.20 V.V. voorgeschreven toetsingsmomenten. Het feit dat referent in

november 2004 tevens een verzoek om advies heeft ingediend, volgens haar een aanvraag om verlening van een mvv, doet daaraan niet af. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat eiseres tegen het op het verzoek volgende advies van verweerder van 23 maart 2005 geen rechtsmiddelen heeft aangewend teneinde te doen vaststellen dat, zoals zij meent, sprake was van een aanvraag om verlening van een mvv. Ten overvloede overweegt de rechtbank voorts dat blijkens bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), bijvoorbeeld de uitspraak van 12 januari 2004 (kenmerk 200306128/1) een aanvraag om verlening van een mvv uitsluitend kan worden ingediend in het land van herkomst dan wel bestendig verblijf door de vreemdeling in persoon en dat een verzoek van een referent, zoals genoemd verzoek van referent van november 2004, dient te worden aangemerkt als een verzoek om advies. De rechtbank wijst er in dit verband op dat het op 12 november 2004 door de echtgenoot van eiseres ondertekende formulier als titel draagt "Verzoek om advies voor afgifte machtiging tot voorlopig verblijf". Ook in de toelichting is vermeld dat het om een verzoek om advies gaat en bovendien heeft de echtgenoot van eiseres, blijkens de tekst onder "Ondertekening door verblijfgever", er onder meer voor getekend dat hij verzoekt om advies. Gezien het voorgaande kan eiseres evenmin worden gevolgd in haar stelling dat referent niet heeft hoeven onderkennen dat geen sprake was van een aanvraag, dit nog daargelaten of referent op het moment van het indienen van het verzoek om advies heeft voldaan aan het middelenvereiste.

2.13. Thans ligt ter beoordeling voor de vraag of referent op het moment van de aanvraag - te weten 12 april 2005 - dan wel het moment van het nemen van de beschikking - zijnde 21 juni 2006 - dan wel op enig tussenliggend moment heeft voldaan aan het vereiste dat hij zelfstandig en duurzaam dient te beschikken over voldoende middelen van bestaan.

2.14. Referent was op 12 april 2005 werkzaam op basis van twee arbeidsovereenkomsten, één met Stichting Weerwerk en één met cafetaria Indië. Ten aanzien van de arbeidsovereenkomst met Stichting Weerwerk geldt echter dat deze voor bepaalde tijd is aangegaan met ingang van 15 december 2003 en dat deze zou worden en ook feitelijk is beëindigd met ingang van 15 december 2005. Op 12 april 2005 - zijnde het vroegst mogelijke toetsingsmoment - zou deze overeenkomst derhalve niet nog één jaar gelden, zodat niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000. De in artikel 3.75, derde lid, Vb 2000 in verbinding met paragraaf B1/2.2.3.2 Vc 2000 opgenomen uitzonderingsgrond doet zich in onderhavig geval niet voor. In dit kader stelt de rechtbank vast dat zijdens eiseres niet is bestreden dat referent ten tijde van de aanvraag of de bestreden beschikking niet een ononderbroken arbeidsverleden van drie jaar heeft gehad, nu hij in 2003 een uitkering ingevolge de Algemene bijstandswet heeft ontvangen.

2.15. Ten aanzien van de overeenkomst met cafetaria Indië geldt dat die arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd is ingegaan op 1 september 2004 en zou worden beëindigd met ingang van 1 september 2006. Weliswaar was dit dienstverband duurzaam, maar de inkomsten uit dat dienstverband waren onvoldoende. Dit op zich is door eiseres niet bestreden. Wel heeft zij gesteld dat op het moment dat het dienstverband met Stichting Weerwerk zou worden beëindigd - 15 december 2005 - het dienstverband met cafetaria Indië voor wat betreft het aantal uren per week zodanig zou worden uitgebreid, dat referent met zijn inkomen op 15 december 2005 zou voldoen aan het inkomensvereiste. Feit is echter dat referent, blijkens zijn tijdens de ambtelijke hoorzitting op 2 mei 2006 afgelegde verklaringen, sinds oktober 2005 samen met zijn neef een eigen zaak heeft en dat beide dienstverbanden van referent met ingang van 15 december 2005 zijn beëindigd. De beoogde urenuitbreiding bij cafetaria Indië met ingang van 15 december 2005 heeft derhalve feitelijk

niet plaatsgevonden.

2.16. Met verweerder stelt de rechtbank vast dat referent op enig moment in de ter beoordeling staande periode door de gezamenlijke verdiensten van beide arbeidsovereenkomsten over voldoende middelen van bestaan heeft beschikt. Dat kan referent echter niet baten, reeds niet nu de inkomsten uit het dienstverband met Stichting Weerwerk, zoals eerder is overwogen, door verweerder op goede gronden niet als duurzaam zijn aangemerkt.

2.17. De rechtbank stelt vast dat hetgeen verweerder in de bestreden beschikking heeft opgenomen inzake de middelen van bestaan uit arbeid als zelfstandige tijdens eiseres niet is bestreden, zodat ook met die arbeid van referent niet aan het inkomensvereiste wordt voldaan. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat de ter zitting door eiseres naar voren gebrachte stelling dat het beleid van verweerder, dat is neergelegd in paragraaf B1/2.2.3.4. kennelijk onredelijk is, te laat is ingebracht. De rechtbank acht dit in strijd met de goede procesorde en zal dan ook niet ingaan op die stelling.

2.18. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiseres van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. In de stelling dat verweerder gekunsteld om zou zijn gegaan met het inkomensvereiste volgt de rechtbank eiseres niet. Uit de bestreden beschikking kan de rechtbank niet anders afleiden dan dat verweerder de van toepassing zijnde regelgeving op juiste wijze heeft toegepast. In de omstandigheid dat referent reeds sinds 1994 in Nederland verblijf heeft en is ingeburgerd heeft verweerder niet een dergelijke omstandigheid hoeven zien.

2.19. Het beroep van eiseres op de uitspraak van 10 februari 2006 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, faalt, reeds omdat geen sprake is van gelijke gevallen. De bedoelde uitspraak betrof immers - anders dan in het geval van eiseres - een familiebezoek voor een periode van ten hoogste zes maanden. Voorts kan uit de aangehaalde uitspraak worden afgeleid dat verweerder zich in die zaak op het standpunt had gesteld dat omdat niet werd voldaan aan het middelenvereiste verweerder de wettelijke verplichting heeft de aanvraag af te wijzen, terwijl een dergelijke opvatting van verweerder blijkens de voorliggende beschikking niet aan de orde is.

2.20. Ten slotte heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat het onthouden van een mvv niet in strijd is met artikel 8 EVRM. In het geval van eiseres betreft het een zuivere eerste toelating. Van een inmenging in het recht op familie- of gezinsleven is derhalve geen sprake. Door eiseres zijn niet zodanig uitzonderlijke omstandigheden en belangen gesteld dat de belangen van de Staat bij het onthouden van de gevraagde mvv uit het oogpunt van economisch welzijn daarvoor dienen te wijken. Voorts is de rechtbank niet gebleken van objectieve belenneringen om het familie- of gezinsleven in Iran vorm te geven.

2.21. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

2.22. Het beroep is derhalve ongegrond.

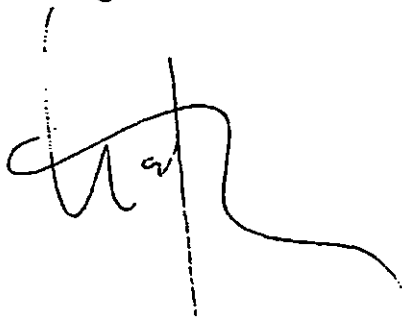
2.23. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H.M. Eleveld als griffier op 17 januari 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken, na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 23 JAN 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTER
TE 'S-GRAVENHAGE

Tiebout

advocaten

Groningen
Pradiniussingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 369 25 79
F (050) 360 16 23
Info groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr R. van Asperen
mr M. Schuring
mr R. B. Spoelstra
mr E. van Dijk
mr J. M. Zuidhoek
mr M. M. Schong

Raden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Rode
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.raden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr S. C. Afstik
mr S. El Hami
mr mr J. M. Faber
mr L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59.22.470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN /	
19 FEB 2007	
ZAAKNR. 200701255	
AAN:	U2
BEHANDELD: DD:	PAR:

852-A

PER TELEFAX: 070-365 13 80
en per aangetekende post

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

Groningen, 19 februari 2006

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Inzake: / Staat der Nederlanden
Ons kenmerk: RVA/ck/520306518/
Doorkiesnummer secretarisse: 050 - 366 37 36

Geachte mevrouw, heer,

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens mevrouw
geboren , verblijvende te Iran, hoger beroep aan
tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, d.d. 17 januari 2007, verzonden 23 januari 2007.

Allereerst wordt u verzocht alle feiten, weren en stellingen, zoals naar voren
gebracht in eerdere instanties als hier ingelast en herhaald te beschouwen, alsmede
om het griffierecht in mijn rekening-courant te boeken.

Grief I

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.17 overwogen:

"De rechtbank stelt vast dat hetgeen verweerder in de bestreden beschikking heeft opgenomen inzake de middelen van bestaan uit arbeid als zelfstandige zijdens eiseres niet is bestreden, zodat ook met die arbeid van referent niet aan het inkomensvereiste wordt voldaan. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat de ter zitting door eiseres naar voren gebrachte stelling dat het beleid van verweerder, dat is neergelegd in paragraaf B1/2.2.3.4. kennelijk onredelijk is, te laat is ingebracht. De rechtbank acht dit in strijd met de goede procesorde en zal dan ook niet ingaan op die stelling."

Toelichting:

Met voornoemde overweging heeft de rechtbank miskend dat in de gronden van het beroep reeds was gesteld dat afwijzing van de aanvraag op grond van het inkomensvereiste geen verplichting is, maar een discretionaire bevoegdheid betreft, alsmede dat gelet op de bijzondere omstandigheden van het specifieke geval in het voordeel van betrokkene had moeten worden beslist. De rechtbank heeft dat beroep in rechtsoverweging 2.18 beoordeeld, doch gesteld wordt dat ook het ter zitting gedane beroep op de redelijkheid van het beleid binnen dat kader getoetst had

moeten worden, hetgeen ten onrechte niet is gedaan. In ieder geval kan het beroep op de (on)redelijkheid van het besluit (met het voorgaande) niet als in strijd met de goede procesorde worden geacht.

Grief II

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.18 overwogen:

"Uit de bestreden beschikking kan de rechtbank niet anders afleiden dan dat verweerder de van toepassing zijnde regelgeving op juiste wijze heeft toegepast. In de omstandigheid dat referent reeds sinds 1994 in Nederland verblijf heeft en is ingeburgerd heeft verweerder niet een dergelijke omstandigheid hoeven zien."

Toelichting:

De rechtbank heeft met het voorgaande geen blijk gegeven van een bewuste belangenafweging. De mvv in geding is verzocht om het gezinsleven tussen betrokkene en de referent uit te kunnen oefenen, binnen welk kader wel degelijk van belang is wat de situatie van die referent is. Mitsdien ontbreekt dienaangaande een afdoende motivering ter weerlegging van die beroepsgrond.

Grief III

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.20 overwogen:

"Ten slotte heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat het onthouden van een mvv niet in strijd is met artikel 8 EVRM."

Toelichting:

Volgehouden wordt dat het verschil in beoordeling van het beroep op artikel 8 EVRM tussen enerzijds de aanvraag om een verblijfsvergunning en anderzijds de aanvraag om een mvv, niet gerechtvaardigd is. Volgehouden blijft dan ook voorts dat de afwijzing wel degelijk in strijd komt met het bepaalde in artikel 8 EVRM. Vastgesteld kan worden immers dat er wel gezinsleven tussen betrokkene en referent bestaat, waarbinnen geen inmenging mag plaatsvinden.

Grief IV

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.23 overwogen:

"Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding."

Toelichting:

Aanvankelijk is bij de rechtbank voornoemd beroep aangetekend tegen het uitblijven van een beslissing op bezwaar. Hangende dat beroep is alsnog een reëel besluit genomen, zodat gesteld wordt dat aanvankelijk terecht beroep is aangetekend tegen het uitblijven van dat besluit en waarmee de rechtbank verweerder had moeten veroordelen in de proceskosten dienaangaande.

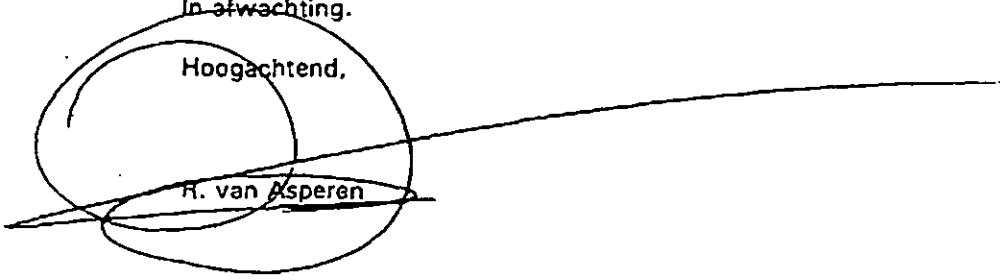
Conclusie

Gelet op het voorgaande wordt uw verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten en tot teruggave van het griffierrecht.

In afwachting.

Hoogachtend,

R. van Asperen

Bijlage(n):

- kopie uitspraak d.d. 17 januari 2007 (7 pagina's)